

ULA GOGOL. KOBIETA OSOBNA

Kuratorki:

Anna Niemczycka-Gottfried,
Sylvia Krzemianowska

Czas trwania**wystawy:**

8.03-6.04.2025

Wystawa w dwóch**częściach:**

• Centrum Kultury
i Inicjatyw
Obywatelskich,
Podkowa Leśna,
ul. Lilpopa 18

• Ogród Rzeźb Juana

Soriano, Owczarnia,
ul. Artystyczna 20

Wernisaż:

8.03.2025, godz. 17:00

Centrum Kultury

i Inicjatyw

Obywatelskich,

Podkowa Leśna,

ul. Lilpopa 18

Finisaż:

6.04.2025, godz. 16:00

Ogród Rzeźb Juana

Soriano, Owczarnia,

ul. Artystyczna 20

Redakcja**merytoryczna:**

Natalia Gaj
media-work.pl

Opracowanie**graficzne:**

Dawid Lewandowski
media-work.pl

Patroni medialni:

Rynekisztuka.pl, NN6T,
artinfo.pl

Indywidualna wystawa Uli Gogol to manifestacja procesów i zmian – artystka prezentuje swoje najnowsze cykle rzeźbiarskie, formy przestrzenne i instalacje. Głównym trzonem ekspozycji, a zarazem punktem wyjścia dla sztuki Gogol jest cykl „Incompatibilia”, na który składa się kilkanaście dzieł. Drugą część stanowią najnowsze prace z cyklu „Przejścia-przemiany”, które powstały specjalnie na wystawę i są prezentowane szerszej publiczności po raz pierwszy.

Tytuł „Incompatibilia” odnosi się do „niekompatybilnych” form, jak zwykła określać je artystka, które objawiają się właśnie w jej twórczości pod postacią ostatecznego dzieła sztuki. „Niekompatybilne formy” wychodzą z próby łączenia dwóch równoległych światów – świata wewnętrznego (emocji, lęków i traum) oraz świata zewnętrznego (codzienności, cielesności, fizjologiczności). „Moje rzeźby to emocje, które mną targają” – mówi artystka. Zabawa formami, strukturami, namacalną materią jest więc rodzajem terapii. Rzeźby Uli Gogol stają się swoistymi relikwiarzami na emocje i przeżycia. Te dwa światy stykają się tutaj i przenikają – w sensie metaforycznym, jak i formalnym. Żywiczna tkanka ujawnia specyfikę wnętrza, ale jej niejednorodna struktura utrudnia widok. Dostępu broni także czerwona nić. Przedstawione realizacje są zatem ucieleśnieniem niewyraźnego. Sztuka jest językiem tego, czego nie da się wyrazić słowami.

Natomiast nowe prace („Przejścia-przemiany”) są kontynuacją wspomnianego cyklu, lecz stają się bardziej abstrakcyjne w formie. Pojawiają się także intensywne barwy, które mają być odbiciem emocji. Nowy cykl jest szczególnie związany z ideą skrawków i kawałków. Dzieła są tutaj swoimi wzajemnymi odbiciami, wycinek lub cień jednego dzieła przeradza się w nową, osobną formę. Jak uważał William James, nasze życie wewnętrzne ma naturę zmienną, przejściową, a wszelkie życiowe doświadczenia tkwią właśnie w przemianach. Cykl „Przejścia-przemiany” jest zatem odzwierciedleniem tych założeń.

„To dzięki odkryciu i badań nieświadomości Freud dokonał swoich największych odkryć [...], iż wszyscy bez wyjątku od narodzin aż do śmierci jesteśmy wewnętrznie rozdarci” – pisze Vivian Gornick w swojej powieści „Kobieta osobna i miasto”. Ta ludzka dychotomia, wieczny podział na logikę i uczucia, wewnątrz i zewnątrz, radość i smutek, to leitmotiv sztuki Uli Gogol. Tekst Gornick przyświeca zatem wystawie w sensie teoretycznym, zarówno pod względem tytułu, jak i w kwestii przemysłów i spostrzeżeń zawartych na kartach książki.

Ula Gogol (ur. 1971) - rzeźbiarka, artystka wizualna. W swojej twórczości skupia się na eksplorowaniu możliwości formalnych i strukturalnych rzeźby poprzez zastosowanie nietypowych materiałów i technik; bada tematy autobiograficzne, ale także uniwersalne, szczególnie z perspektywy kobiecego doświadczenia. Wykorzystuje żywice, łącząc ją z innymi materiałami, takimi jak tekstylia, drewno, metal, czy barwniki.

Studiowała w Instytucie Historii Sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, a następnie Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Po studiach aktywnie uczestniczyła w wystawach odbywających się w Warszawie, Gdańsku, Sopocie i Krakowie. Jest członkinią Związku Polskich Artystów Plastyków.